

Uitvaart Eerste lezingen

De eerste lezing wordt gekozen uit het Oude Testament of uit één van de brieven uit het Nieuwe Testament.

Hieronder treft u een selectie van teksten aan. In overleg met de voorganger is het ook mogelijk een niet-bijbelse lezing te kiezen. Ook daarvoor vindt u achter in de map een selectie.

Bijbelse lezingen – Oude Testament

1. *Uit het boek Genesis*

En God sloeg de deur dicht achter Noach en zijn vrouw. Toen begon de zee te stromen over alle land. Veertig dagen lang. En het water verdelgde de aarde met alles wat er op leefde. De hele wereld werd een lege vlakte van kleurloos water. Zo ver als je kijken kon: geen leven meer. Troosteloos tot aan de horizon. Noach en de zijnen voelden zich eenzaam en verdrietig tussen de wanden van de dobberende ark - speelbal van de golven. Maar toen de nood zo hoog was, begon na veertig dagen, nog ongemerkt voor het oog, nog niet te zien, het water te zakken. En de deur die door God was dichtgegooid, werd door Noach op een kier gezet. Gedreven door hoop liet Noach toen een duif los. Pas tegen de avond kwam de duif terug, met een groen takje in zijn bek. Dat is wel niet zoveel, maar het was genoeg voor een klein beetje troost in de ark. Een beetje hoop op nieuw leven.

2. *Uit het boek Exodus*

In die dagen sprak God tot Mozes: Ik heb gezien en gehoord wat mijn volk in Egypte doormaakt, hoe het zucht en kreunt onder de harde hand van zijn onderdrukkers. Ja, het gaat hartverscheurend door Mij heen. Maar Ik kom, Ik kom mijn volk bevrijden uit zijn slavenbestaan en het een weg wijzen naar vrijheid, naar leven dat die naam verdient. Nee, het is Mij niet ontgaan wat mijn volk doormaakt, zijn noodkreten zijn hartverscheurend tot Mij doorgedrongen. Ga jij, Mozes, mijn volk vóór op zijn weg naar vrijheid. zeg aan de koning van Egypte wat je plannen zijn en breng mijn volk in beweging, maak het reisvaardig. Maar Mozes sprak tot God: Hoe zou ik naar de koning van Egypte durven gaan en wie ben ik dat, dat ik de Israëlieten naar vrijheid zou voorgaan? God antwoordde: Ik zal bij je zijn. En Mozes weer: Maar als ik de Israëlieten nu ga zeggen dat de god van hun voorouders mij dit alles heeft opgedragen, zullen ze mij beslist vragen: Wie is die god dan wel en hoe heet hij? Wat zeg ik dan? Toe sprak God: Mijn naam is "Ik-zal-er-zijn". Zeg de Israëlieten: Hij wiens naam is "Ik-zal-er-zijn" gaf mij die opdracht. Roep de leiders van Israël bijeen en zeg hun: De God van onze voorouders, de God van Abraham, Isaak en Jakob, heeft tot mij gesproken en mij verzekerd dat Hij zorg voor ons zal dragen.

3. *Uit het boek Numeri*

God sprak tot Mozes: Zeg aan priester Aäron en zijn opvolgers: Als gij de Israëlieten zegent, doe het dan met deze woorden: Moge de Heer u zegenen en behoeden. Moge de Heer de glans van zijn gelaat over u spreiden en u genadig zijn Moge de Heer zijn gelaat naar u keren en u vrede schenken. Als zij zo mijn naam over de Israëlieten uitspreken, zal Ik hen zegenen.

4. *Uit het boek Jozua*

Bij de dood van Mozes, die met onderdrukte Israëlieten vanuit Egypte de weg van de vrijheid was ingeslagen, richtte God zich tot Jozua en droeg hem op, het werk van Mozes voort te zetten. Voltooi de bevrijdingstocht, sprak Hij tot Jozua, die Mozes begonnen is en trek met de Israëlieten het land aan de overkant van de Jordaan binnen, dat Ik hun geven zal. Wat Ik Mozes beloofd heb, zal Ik waar maken, ook nu gij mijn volk zult leiden. Onder uw leiding zal het ruimte vinden om in vrijheid te kunnen leven, een woongebied dat zich uitstrekt van de woestijn tot aan het Libanongebirge en van de rivier de Eufraat in het oosten tot aan de zee

in het westen. Zoals Ik met Mozes was, zal Ik ook met u zijn. Heb goede moed, gij zult het volk doen wonen in het land dat Ik aan zijn voorouders onder ede beloofd heb. Heb goede moed, terwijl gij u zorgvuldig houdt aan mijn woorden die Mozes aan u ooit heeft toevertrouwd. Wees sterk en laat u nooit ontmoedigen, want Hij die leeft, uw God, zal overal met u zijn.

5. *Uit het tweede boek van de Makkabeeën (7, 22-23.27-29)*

"Ik weet dat de dood wacht. Ik weet niet hoe jullie in mijn schoot gevormd zijn; niet ik heb jullie de levensadem geschonken, niet ik heb waaruit ieder van jullie bestaat tot een harmonisch geheel geordend, maar de Schepper van de wereld. Hij doet de mens zijn, zoals Hij van alles de oorsprong is. Heb medelijden met mij. Ik heb jullie negen maanden in mijn schoot gedragen, jullie drie jaren gevoed en gekoesterd, jullie grootgebracht tot wat jullie nu zijn. Ik smeeek jullie, mijn kinderen, beschouw de hemel en de aarde met al wat ze bevatten, bedenk steeds, dat God dit alles uit het niets gemaakt heeft. Wees niet bang, voor geen kwaad of geweld, en zelfs niet voor de dood: dan zal ik jullie allen eens terugzien op de dag dat God zich over ons ontfermt."

6. *Uit het tweede boek van de Makkabeeën (12, 43-46)*

In die dagen hield de helfthafte aanvoerder Judas de Makkabeër een geldinzameling bij zijn manschappen en zond het bedrag daarvan, tweeduizend drachmen, naar Jeruzalem om voor de zonden van de overledenen een offer op te dragen. Dat was een mooie en edele daad, ingegeven door de gedachte aan de verrijzenis. Want als hij niet gehoopt had, dat de gevallen zouden verrijzen, dan was het overbodig en zinloos geweest voor de overledenen te bidden. Bovendien overwoog hij, dat voor degenen die godvruchtig ontslapen een heerlijke beloning is weggelegd; inderdaad een heilige en vrome gedachte ! Daarom liet hij voor de overledenen een zoenoffer opdragen, opdat ze van hun zonden zouden worden vrijgesproken.

7. *Uit het boek Job (14, 1-14 vrije vertaling)*

De mens, geboren uit een vrouw, leeft korte tijd en vol ellende. Als een bloem ontluikt hij, en verwelkt. Als een schaduw vlucht hij heen en houdt geen stand. Wat betekent het leven, als je het zo gemakkelijk kunt verliezen? Als het dan zo is, dat zijn dagen geteld zijn, en het getal van maanden door U bepaald, als Gij hem zijn grenzen hebt gesteld, die hij niet mag overschrijden, God, wat kunt Gij dan nog voor hem doen? Ja, voor een boom is er nog hoop, als hij wordt omgehakt: hij loopt weer uit, en nieuwe twijgen ontspruiten aan zijn stam. Al is zijn wortel in de aarde verdord, en zijn tronk in de grond afgestorven, hij zal uitbotten, zodra hij naar water reikt, hij zal weer bloeien als een jonge plant. Maar sterft een mens, hij ligt machteloos neer, geeft hij de geest, waar is hij dan gebleven? Zoals water wegvloeit uit de zee, zoals een rivier leegloopt en uitdroogt, zo legt een mens zich neer, en hij staat niet meer op, hij wordt niet wakker uit zijn slaap. God verstopt U mij niet in het diepst van de aarde. Blijf ik vergeten? Of haalt U mij weer voor ogen. Als U mij weer wilt gedenken, zou ik toch blijven hopen, alle dagen van dit harde leven.

8. *Uit het boek Job (19, 1.23-27a)*

Zo luiden de woorden van Job: Ach, werden mijn woorden maar opgetekend, ergens in vastgelegd, door een ijzeren stift in een rotssteen gedreven, met lood gevuld - tot blijvend getuigenis. Want ik weet: ik ben er zeker van: mijn Verlosser leeft, op het laatst zal hij deze wereld binnentreden. En al ben ik nog zo geschonden, ik zal God zien vanuit dit lichaam. Aan mijn zijde zal ik Hem zien, met eigen ogen: mijn hart smacht van verlangen.

9. *Psalm 15 (vrije vertaling)*

Leven zoals je bedoeld bent, onverstoort de aangewezen weg gaan. Niemand beledigen, niemand misbruiken, niemand laten vallen. Gewoon beantwoorden aan de verwachting, mens zijn voor de mensen. Eén die goed doet, één die betrouwbaar is, reisgenoot, onderdak

– op je mooist ben je dan, op je sterkst, mens, onwankelbaar mens. Jij, jij mag thuis zijn bij de Verhevene, heel gelukkig is Hij met jou.

10. Psalm 23

De Heer is mijn herder, mij zal niets ontbreken. Hij brengt mij naar groene weiden, laat me rusten aan het water. Hij geeft mij kracht, en leidt me langs veilige paden. Zoals Hij beloofd heeft. Al ga ik door een diepdonker dal, ik hoef geen gevaar te duchten, want U, Heer, bent bij me, uw staf en uw stok beschermen mij.

Heer, U nodigt mij uit aan uw tafel, mijn tegenstanders moeten het aanzien; U zalft mijn hoofd met balsem, U vult mijn beker tot de rand. Uw goedheid, uw liefde ervaar ik, mijn leven lang, in uw huis mag ik wonen, tot in lengte van dagen.

11. Psalm 23 (vrije vertaling)

Omdat de Heer mijn herder is, mijn hoeder, daarom zal ik nooit iets te kort komen. Hij immers zorgt voor een plek om te rusten, aan de oevers van zeeën en meren, daar waar stilte is en bezinning. Daar leef ik op, daar vat ik moed om verder te gaan op wegen die ik ken. Hij is mijn herder, Hij gaat voorop, zijn naam durf ik te volgen, ongeacht waarheen de weg met Hem voert. In zijn nabijheid schrikt de dood mij niet af. Ik weet me bij Hem en waarvoor zou ik dan bang zijn? Hij geeft mij een plaats aan zijn tafel en het ongelofelijke wordt waar: Hij verzorgt mij van het begin tot het einde, Hij vult mijn beker telkens tot aan de rand. Hij is mijn herder, geluk en bijstand omringen mij al mijn dagen. En mocht ik ooit de weg bijster raken, Hij blijft mij behoeden, altijd. Omdat de Heer mijn herder is, mijn hoeder, daarom zal ik nooit iets tekort komen.

12. Psalm 103

Prijs Jahweh, o mijn ziel, en vergeet zijn weldaden nimmer. Hij vergeeft al uw vergrijpen, hij geneest al het leed dat gij lijdt; uw leven koopt hij vrij van de dood, zijn erbarming en liefde staan om u heen. Hij overstelpt uw bestaan met geluk: uw jeugd herleeft als een arend.

Hij blijft ons niet altijd schulden verwijten, hij staat niet voor eeuwig op zijn wraak: Hij handelde met ons niet naar onze zonden, hij vergold ons niet naar ons vergrijp. Neen, als de hemel boven de aarde, zo hoog welft zijn liefde boven hen die hem vrezen. Als van oost naar west, zo ver heeft hij onze misdaden van zich afgeworpen. Zoals een vader zich over zijn kinderen ontfermt, zo ontfermt zich Jahweh over hen die hem vrezen. Hij kent ons, hij weet waarvan wij zijn gemaakt, indachtig dat wij gevormd zijn uit stof. Een mens - als gras zijn zijn dagen, hij bloeit als een bloem op het veld; de wind waait aan en weg is de bloem en niemand weet waar ze gestaan heeft. Maar van eeuwigheid is de liefde van Jahweh, zij duurt eeuwig voor hen die hem vrezen; zelfs hun kleinkinderen nog ervaren zijn trouw.

13. Psalm 139

Heer, U doorgrondt mij en kent mij, U kent mijn zitten en mijn opstaan, al van verre doorziet U mijn gedachten. Van mijn gaan en komen kent U de maat, U bent vertrouwd met al mijn gangen. Geen woord komt over mijn tong of U kent het Heer, U kent het volkomen. Van voor tot achter omvat U mij, U hebt uw hand op mij gelegd. Uw kennen is mij wondervreemd, te hoog om er bij te kunnen. Waarheen moet ik om uw geest te ontgaan? Waarheen om uw oog te ontvluchten? Stijg ik op naar de hemel: U bent daar; lig ik in het dodenrijk: U bent daar. Neem ik de vleugels van de zon in de morgen en laat ik mij neer aan de overkant van de zee, dan zou ook daar uw hand mij leiden, uw rechterhand mij vasthouden. Want wat er in mij is hebt Gij geschapen, mij samengevlochten in de schoot van mijn moeder. Dank U voor het ontzagwekkend wonder dat ik ben, voor het wonder van uw werken; hoe ga ik U ter harte. Mijn gebeente had voor U geen geheimen, toen ik in het verborgen werd gemaakt, werd samengeweven in de diepten van de aarde. Ik was vormloos, maar uw oog zag mij; al mijn dagen stonden in uw boekrol gegrift, gevormd en wel, maar nog niet één was begonnen. O God, uw gedachten zijn voor mij te groots. Ik kom er niet uit en blijf met U bezig.

14. *Uit het boek van de Spreuken (31, 10-31)*

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden ? Haar waarde gaat die van koralen ver te boven. Het hart van haar man vertrouwt op haar en het zal hem aan geluk niet ontbreken. Zij brengt hem geluk en geen ongeluk, al de dagen van haar leven. Zij zoekt zorgvuldig wol en linnen uit en doet ermee wat haar handen aangenaam vinden. Zij is als het schip van een koopman en haalt van verre haar voedsel. Zij staat op terwijl het nog nacht is en deelt eten uit aan haar gezin. Zij ziet een akker en koopt die, zelf plant ze er een wijngaard. Zij omgordt haar lendenen met kracht en maakt haar armen sterk. Zij merkt dat haar ondernemingen slagen, haar lamp gaat niet uit. Zij is gul voor de behoeftige en geeft aan de misdeelde. Zij opent haar mond en spreekt wijsheid, en ze leert goede lessen. Haar kinderen staan op en prijzen haar gelukkig. Haar man staat op en roemt haar. Bevalligheid is bedrieglijk, schoonheid vluchtig, maar een vrouw die de Heer liefheeft moet geprezen worden. Bejubelt haar om het werk van haar handen en roemt haar in de poorten om haar werken.

15. *Uit het boek Prediker (3, 1 –16)*

Alles heeft zijn uur, alle dingen onder de hemel hebben hun tijd. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om wat geplant is te oogsten. Een tijd om te doden en een tijd om te genezen, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen. Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen. Een tijd om stenen weg te gooien en een tijd om stenen te verzamelen, een tijd om te omhelzen en een tijd om van omhelzen af te zien. Een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te doen. Een tijd om stuk te scheuren en een tijd om te herstellen, een tijd om te spreken en een tijd om te zwijgen. Een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten, een tijd voor oorlog en een tijd voor vrede. Wat heeft iemand dan aan al zijn zwoegen en werken? Ik overzag de bezigheden die God de mensen heeft opgelegd om er zich mee af te tobben. Alles wat Hij doet is goed op zijn tijd; ook heeft Hij de mens besef van duur gegeven, maar toch blijft Gods werk voor hem van het begin tot het einde ondoordringbaar. Daarom lijkt het mij voor de mens nog het beste vrolijk te zijn en het er goed van te nemen. Als hij kan eten en drinken en genieten van wat hij met al zijn zwoegen bereikt heeft, is dat immers een gave van God. Ik kwam tot het inzicht dat alles wat God doet voor altijd blijft: er valt niets aan toe te voegen en niets gaat eraf. God maakt dat de mensen ontzag voor Hem hebben. Wat is, was tevoren al; wat zijn zal, is vroeger al geweest. God haalt wat voorbij is steeds weer terug.

16. *Uit het boek van de Wijsheid (3, 1-9 of: 1-6)*

De zielen van de rechtvaardigen zijn in Gods hand en geen foltering zal hen deren. In de ogen van de dwazen schenen zij dood te zijn en hun heengaan werd als een onheil beschouwd, hun verdwijnen uit ons midden als een vernietiging. Zij zijn echter in vrede. Ook al worden wij naar de mening van de mensen gestraft, zij zijn vervuld van één hoop: de onsterfelijkheid; na een korte tuchtiging zullen zij een grote weldaad ontvangen, omdat God hen op de proef gesteld heeft en bevonden heeft, dat zij Hem waardig zijn. Als goud in de smeltkroes heeft Hij hen beproefd; als een brandoffer heeft Hij hen aanvaard. (Wanneer dan de tijd van hun oordeel komt, zullen zij schitteren en als vlammen door een stoppelveld jagen. Zij zullen rechtspreken over de naties en heersen over de volkeren en de Heer zal hun koning zijn, in eeuwigheid. Zij die op Hem vertrouwen zullen de waarheid verstaan en zij die trouw zijn zullen in liefde bij Hem verblijven, want genade en barmhartigheid vallen zijn uitverkorenen ten deel.)

17. *Uit het boek van de Wijsheid (4, 7-15)*

De rechtvaardige vindt rust, al sterft hij ook vóór zijn tijd. Want het aanzien van de ouderdom berust niet op een lang leven en wordt niet afgemeten naar het aantal jaren. Neen, een mens is een grijsaard door zijn verstandigheid en hij is bejaard door zijn onbesproken leven. Hij was welgevallig aan God en werd door Hem bemind; hij leefde te midden van zondaars en werd bij hen weggenomen. Hij werd weggerukt, opdat geen boosheid zijn inzicht zou vertroebelen en geen bedrog zijn ziel zou verleiden. Want de betovering van de ondeugd verduistert het goede en de roes van de hartstocht verderft een onschuldig gemoed. In korte

tijd tot voleinding gekomen heeft hij de volheid van vele jaren bereikt, want zijn ziel was welgevallig aan de Heer: daarom ging hij spoedig heen uit de slechte wereld. De mensen zien dat wel, maar begrijpen het niet; in hun gedachten komt zoiets niet eens op, dat genade en barmhartigheid zijn uitverkorenen ten deel vallen en dat er over zijn heiligen gewaakt wordt.

18. *Uit de wijsheid van Jezus Sirach (17, 1-10)*

De Heer heeft de mens uit de aarde geschapen en heeft hem weer tot haar doen terugkeren. Hij schonk hun een aantal dagen en een bestemde tijd en gaf hun de macht over de dingen op de aarde. Hij heeft hen bekleed met een kracht als de zijne en hen gemaakt naar Zijn beeld. In al wat leeft, heeft Hij de vrees voor de mens gelegd en hem tot heer gemaakt over dieren en vogels. Hij heeft hun tong gevormd en hun ogen en hun oren. En hun een hart gegeven om te denken. Hij heeft hen vervuld met onderscheidingsvermogen. Hij toonde hun het goed en het kwaad. Hij heeft Zijn oog in hun hart geplant, om hun te laten zien hoe groot Zijn werken zijn, zodat zij van de grootheid van Zijn werken gewagen en Zijn heilige naam prijzen.

19. *Uit de profeet Jesaja (25, 6a.7-9)*

Op die dag zal de Heer van de hemelse machten op deze berg een gastmaal aanrichten voor alle volkeren. Op deze berg zal Hij de sluiers verscheuren die over de volken ligt en de doek die alle naties bedekt. God de Heer zal voor altijd de dood vernietigen; Hij zal de tranen van alle gezichten afwissen, en de schande van zijn volk wegnemen van heel de aarde. Want zo heeft de Heer besloten. Op die dag zal men zeggen: Dat is onze God. Wij hoopten op Hem en Hij heeft ons gered. Dit is de Heer op wie wij ons vertrouwen hadden gesteld: laat ons blij zijn en juichen om de redding die Hij ons heeft gebracht.

20. *Uit de profeet Jesaja (38, 10 – 14)*

Ik dacht: Jammerend over mijn leven moet ik heengaan, ik ben veroordeeld om de rest van mijn jaren door te brengen binnen de poorten van het dodenrijk. Ik dacht: In het land van de levenden zal ik Jahweh nooit meer aanschouwen; ik zal geen mens meer zien als ik met de bewoners van de onderwereld verkeer. Mijn woning wordt neergehaald en boven mij weggerukt als de tent van een herder. Gij rolt mijn leven op als een stuk linnen dat een wever afsnijdt van het getouw. Heel de dag door, tot in de nacht, doet Gij mij verkommeren. Tot aan de morgen toe word ik uitgemergeld; als een leeuw vermorzelt Hij al mijn botten, heel de dag door, tot in de nacht, doet Gij mij verkommeren. Mijn gekerm is als het piepen van een zwaluw, van een lijster, als het kirren van een duif. Mijn ogen zien uitgeput naar omhoog. Heer, ik word gekweld, kom voor mij op!

21. *Klaagliederen van Jeremia (3, 17-26)*

Het geluk bleef verre van mij, wat welstand is wist ik niet meer. Mijn hoop op God blijkt vervlogen, ik leef zonder hoop. Ik denk aan mijn nood en ellende, dit vergiftigd mijn leven. Ik blijf er aldoor aan denken, het weegt op mij als een last. Desondanks prent ik mij in - en dat geeft mij hoop - : Zonder einde is Gods genade, onuitputtelijk is zijn erbarmen. Uw grote trouw is iedere morgen weer nieuw. Ik behoor aan de Heer, - zegt mijn hart - Hij blijft mijn hoop. Goed is de Heer voor wie hoopt, voor iedereen die Hem zoekt. Goed is het, in stilte op redding van de Heer te wachten.

22. *Uit de profeet Ezechiël (34, 11 – 16)*

Dit zegt God de Heer: Ik zal zelf omzien naar mijn schapen en ervoor zorgen. Zoals een herder omziet naar zijn schapen, als die verstrooid zijn geraakt, zo zal ook Ik naar mijn schapen omzien en ze veilig terugbrengen van alle plaatsen waar ze verstrooid zijn geraakt op de dag van dichte duisternis. Ik zal ze terug voeren uit die volken, ze samenbrengen uit de landen en ze leiden naar hun eigen grond; Ik zal ze weiden op de bergen en in de dalen van Israël, op alle weideplaatsen van het land. Op goede weidegrond zal Ik ze weiden, het hoogland van Israël zal hun weideplaats zijn. Daar zullen ze legeren op goede plaatsen en

grazen op welige weiden op de bergen van Israël. Ik zal zelf mijn schapen weiden en ze zelf een rustplaats wijzen, luidt het woord van God de Heer. Het verloren dier zal ik zoeken, het afgedwaalde terughalen, het gewonde verbinden, het zieke sterken, de vette en sterke dieren bewaren; Ik zal ze weiden zoals het behoort.

23. *Uit de profeet Daniël (12, 1-3)*

In die dagen rouwde ik, Daniël, en ik hoorde dit woord van de Heer: In die tijd zal de grote vorst Michaël opstaan om de kinderen van uw volk te beschermen. Want het zal dan een tijd van nood zijn zoals er eerder nog geen is geweest zolang er volkeren zijn. Maar al degenen van uw volk, die in het boek staan opgetekend, zullen in die tijd worden gered. En velen van hen die slapen in het stof zullen ontwaken, sommigen om eeuwig te leven, anderen om de schand van een eeuwige schande te ondervinden. Dan zullen de wijzen stralen als de glans van het uitpansel en degenen die de mensen tot gerechtigheid hebben gebracht, zullen schitteren als de sterren voor eeuwig en immer.

Bijbelse lezingen – Nieuwe Testament

24. *Uit de handelingen van de Apostelen (10, 34-36.42-43)*

In die dagen nam Petrus het woord en sprak: Nu besef ik pas goed, dat er bij God geen aanzien des persoons bestaat, maar dat, uit welk volk ook, ieder die Hem vreest en het goede doet, Hem welgevallig is. Het woord heeft Hij tot de zonen van Israël gezonden toen Hij door Jezus Christus de Blijde Boodschap van vrede verkondigde: Deze is de Heer van allen.

Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft door zijn Naam vergiffenis van zonden verkrijgt.

25. *Uit de brief van Paulus aan de christenen van Rome (5, 5-11)*

De hoop wordt niet teleurgesteld, want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de heilige Geest die ons werd geschonken. Want Christus is voor goddelozen gestorven op de gestelde tijd, toen wij zelf nog geheel hulpeloos waren. Men zal niet licht iemand vinden die zijn leven geeft voor een rechtvaardige, al zou misschien iemand in een bepaald geval dit van zich kunnen verkrijgen. God echter bewijst zijn liefde voor ons juist hierdoor dat Christus voor ons is gestorven toen wij nog zondaars waren. Des te zekerder zullen wij ontkomen aan de toorn nu wij eenmaal gerechtvaardigd zijn door zijn bloed, dank zij Hem. Toen wij vijanden waren zijn wij met God verzoend door de dood van zijn Zoon; des te zekerder zullen wij, eenmaal verzoend, gered worden door zijn leven. En dat niet alleen: nu reeds juichen wij in God door Jezus Christus onze Heer door wie wij de verzoening hebben ontvangen.

26. *Uit de brief van Paulus aan de christenen van Rome (5, 17-21)*

Door toedoen van één mens begon de dood te heersen als gevolg van de val van die mens. Zoveel heerlijker zullen wij leven en heersen omdat wij de overvloed der genade en de gave der gerechtigheid ontvangen, dank zij de ene mens Jezus Christus. Dit betekent: één fout leidde tot veroordeling van allen, maar één goede daad leidde tot vrijspraak en vergeving voor allen. En zoals door de ongehoorzaamheid van één mens allen zondaars werden, zo zullen door de gehoorzaamheid van Eén allen worden gerechtvaardigd. Weliswaar is de wet erbij gekomen waardoor de overtredingen zich hebben vermeerderd. Maar waar de zonde heeft gewoekerd, werd de genade mateloos. Zo heeft de zonde haar heerschappij uitgeoefend door de dood, maar zal de genade heersen door de gerechtigheid en zij zal leiden tot eeuwig leven, dank zij Jezus Christus, onze Heer.

27. *Uit de brief van Paulus aan de christenen van Rome (6, 3-9)*

Gij weet toch dat de doop waardoor wij één zijn geworden met Christus Jezus ons heeft doen delen in zijn dood? Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij

een nieuw leven zouden leiden zoals Christus door de macht van zijn Vader uit de doden is opgewekt. Zijn wij één met Hem geworden door het beeld van zijn dood, dan moeten wij Hem ook volgen in zijn opstanding, in de overtuiging dat onze oude mens met Hem gekruisigd is; daardoor is aan het bestaan in de zonde een einde gekomen, zodat wij niet langer aan de zonde dienstbaar zijn. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven; want wij weten dat Christus, eenmaal van de doden verreezen, niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem.

28. *Uit de brief van Paulus aan de christenen van Rome (8, 31b-35.37-39)*

Indien God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard; voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd. En zou Hij ons na zulk een gave ook niet al het andere schenken?

Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God die rechtvaardigt? Wie zal hen oordelen? Christus Jezus misschien die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en die, gezeten aan Gods rechterhand, voor ons ten beste spreekt? Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking wellicht of nood, vervolging, honger, naaktheid, levensgevaar of het zwaard? Maar over dit alles zegevieren wij glansrijk dank zij Hem die ons heeft liefgehad. En ik ben er van overtuigd dat dood noch leven, engelen noch heerschappijen, heden noch toekomst, geen krachten, hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel bij machte is ons te scheiden van de liefde Gods, die is in Christus Jezus, onze Heer.

29. *Uit de brief van Paulus aan de christenen van Rome (14, 7-9.10b-12)*

Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen, niemand sterft voor zichzelf alleen. Zolang wij leven, leven wij voor de Heer, en sterven wij, dan sterven wij voor de Heer: of wij leven of sterven Hem behoren wij toe. Daarvoor is Christus gestorven en weer levend geworden: om Heer te zijn over doden en levenden. Allen zullen wij verschijnen voor de rechterstoel van God. Want er staat geschreven: Zowaar Ik leef, zegt de Heer, voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal God lofprijzen. Zo zal dan ieder van ons rekenschap moeten afleggen voor zichzelf.

30. *Uit de eerste brief van Paulus aan de christenen van Korinthe (15, 20-24a.25-28)*

Christus is opgewekt van de doden als eersteling van hen die ontslapen zijn. Want omdat door een mens de dood is gekomen, komt door een mens ook de opstanding der doden. Zoals allen sterven in Adam, zo zullen ook allen in Christus herleven. Maar ieder in zijn eigen rangorde: als eerste en voornaamste Christus, vervolgens, bij zijn komst, zij die Christus toebehoren; daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader zal overdragen. Want het is vastgesteld dat Christus het koningschap zal uitoefenen, tot Hij al zijn vijanden onder zijn voeten heeft gelegd. En de laatste vijand die vernietigd wordt is de dood. Immers, alles heeft Hij aan zijn macht onderworpen. Maar wanneer Hij zal zeggen 'Alles is onderworpen', dan is natuurlijk Hij uitgezonderd die alles aan Hem onderworpen heeft. En wanneer alles aan Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Degene die het al aan Hem onderwierp, opdat God alles in allen zij.

31. *Uit de eerste brief van Paulus aan de christenen van Korinthe (15, 51 – 55)*

Broeders en zusters, ik deel u een mysterie mee: wij zullen niet allen sterven, maar wel allen van gedaante veranderen, opeens, in een oogwenk bij de laatste bazuinstoot; want de bazuin zal weerklinken en de doden zullen verrijzen in onvergankelijkheid, en wij, wij zullen van gedaante veranderen. Want dit vergankelijke moet met onvergankelijkheid worden bekleed en dit sterfelijke met onsterfelijke. En wanneer dit vergankelijke met onvergankelijkheid is bekleed, en dit sterfelijke met onsterfelijke, dan zal het woord van de Schrift in vervulling gaan: de dood is verslonden, de zege behaald! Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw engel?

32. *Uit de tweede brief van Paulus aan de christenen van Korinthe (1, 3 – 5)*

Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, de vader vol ontferming en de God van alle vertroosting. Hij troost ons in al onze voorspoed, zodat we in staat zijn anderen te troosten in al hun noden, dank zij de troost die we van God ontvangen. Want wij delen volop in het lijden van Christus; maar door Christus wordt ons ook overvloedige vertroosting.

33. *Uit de tweede brief van Paulus aan de christenen van Korinte (4, 14-18)*

Wij weten dat Hij die de Heer Jezus van de doden heeft opgewekt, ook ons evenals Jezus ten leven zal wekken om ons tot zich te voeren, samen met u. Want alles gebeurt voor u: de genade moet zich in velen vermenigvuldigen zodat steeds meer mensen dank brengen aan God, tot eer van zijn Naam. Neen, wij geven de moed niet op. Al gaan wij ook ten onder naar de uitwendige mens, ons innerlijk leven vernieuwt zich van dag tot dag. De lichte kwelling van een ogenblik bezorgt ons een alles overtreffende, altijddurende volheid van glorie. Wij houden het oog gericht niet op het zichtbare maar op het onzichtbare; wat wij zien gaat voorbij, de onzichtbare dingen duren eeuwig.

34. *Uit de tweede brief van Paulus aan de christenen van Korinthe (5, 1.6-10)*

Wij weten het: als de tent die onze aardse woning is, wordt neergehaald, heeft God voor ons een gebouw gereed in de hemel, een onvergankelijk, niet door mensenhanden vervaardigd huis. Daarom houden wij altijd goede moed. Wij zijn ons bewust dat wij, zolang wij thuis zijn in het lichaam ver zijn van de Heer. Wij leven in geloof, wij zien Hem niet. Maar wij houden moed en zouden liever uit het lichaam verhuizen om onze intrek te nemen bij de Heer. Daarom is onze enige eerezucht, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem te behagen. Want allen moeten wij voor Christus' rechterstoel verschijnen, opdat ieder het loon ontvangt voor wat hij in dit leven heeft gedaan, goed of kwaad.

35. *Uit de tweede brief van Paulus aan de christenen van Korinthe (13, 1-9.13)*

Al spreek ik met de tongen van engelen en mensen: als ik de liefde niet heb, ben ik een galmend bekken of een schelle cimbaal. Al heb ik gave van de profetie, al ken ik alle geheimen en alle wetenschap, al heb ik het volmaakte geloof dat bergen verzet: als ik de liefde niet heb, ben ik niets. Al deel ik heel mijn bezit uit, al geef ik mijn lichaam prijs aan de vuurdood: als ik de liefde niet heb, baat het mij niets. De liefde is lankmoedig en goedertieren; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij beeldt zich niets in. Zij geeft niet om de schone schijn, zij zoekt zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan. Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt haar vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles duldt zij. De liefde vergaat nimmer. De gave der profetie zal verdwijnen, tongen zullen verstommen, de kennis zal een einde nemen. Want ons kennen is stukwerk, en stukwerk ons profeteren. Maar wanneer het volmaakte komt, heeft het onvolmaakte afgedaan. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, dacht ik als een kind. Nu ik man geworden ben, heb ik het kinderlijke afgelegd. Thans zien wij in een spiegel, onduidelijk, maar dan van aangezicht tot aangezicht. Thans ken ik slechts ten dele, maar dan zal ik ten volle kennen zoals ik zelf gekend ben. Nu blijven van kracht: geloof, hoop en liefde, dit drietal. Maar de grootste van de drie is de liefde.

36. *Uit de brief van Paulus aan de christenen van Filippi (3, 20-21)*

Ons vaderland is in de hemel en uit de hemel verwachten wij onze Verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen.

37. *Uit de brief van Paulus aan de christenen van Tessalonika (4, 13-14.17b-18)*

Wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen

levend met Hem meevoeren. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkaar dan met deze woorden.

38. *Uit de tweede brief van Paulus aan Timoteüs (2, 8-13)*

Houd Jezus Christus in gedachten, Davids Nazaat, die uit de dood is opgestaan. Zo luidt de boodschap die ik verkondig en waarvoor ik zelfs als een misdadiger gevangenschap heb te lijden. Maar het woord van God laat zich niet in de boeien slaan. Daarom ben ik bereid alles te verdragen, ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij het heil verwerven in Christus Jezus en eeuwige heerlijkheid. Hoe waar is dit woord: Als wij met Hem gestorven zijn zullen we met Hem leven. Als wij volharden, zullen we met Hem heersen. Als wij Hem verloochenen zal Hij ons verloochenen. Als wij ontrouw zijn, blijft Hij trouw: zichzelf verloochenen kan Hij niet.

39. *Uit de eerste brief van Johannes (3, 1-2)*

Hoe groot is de liefde die de Vader ons betoond heeft! Wij worden kinderen van God genoemd en we zijn het ook. De wereld begrijpt ons niet en ze kent ons niet omdat ze Hem niet heeft erkend. Vrienden, nu reeds zijn wij kinderen van God en wat wij zullen zijn, is nog niet geopenbaard; maar wij weten dat wanneer het geopenbaard wordt, wij aan Hem gelijk zullen zijn omdat wij Hem zullen zien zoals Hij is.

40. *Uit de eerste brief van de Johannes (3, 14-16)*

Wij weten: wij zijn overgegaan van de dood naar het leven, omdat wij onze broeders liefhebben. De mens zonder liefde is nog in het gebied van de dood. Ieder die zijn broeder haat, is een moordenaar, en gij weet dat geen moordenaar eeuwig leven in zich heeft. Wat liefde is, hebben wij geleerd van Christus: Hij heeft zijn leven voor ons gegeven. Dus zijn ook wij verplicht ons leven te geven voor onze broeders.

41. *Uit de openbaring van Johannes (14, 13)*

In die dagen hoorde ik, Johannes, een stem uit de hemel die zei: Schrijf op: Zalig de doden die in de Heer sterven, van nu af aan. Ja waarlijk, zegt de Geest, laat hen uitrusten van hun moeiten want hun werken vergezellen hen.

42. *Uit de openbaring van Johannes (20, 11-21, 1)*

Ik, Johannes, zag een grote, witte troon en Hem die daarop gezeten is. De aarde en de hemel vluchtten weg voor zijn aanschijn en hun plaats werd niet meer gevonden. En ik kon de doden, groot en klein, voor de troon zien staan. En de boeken werden geopend. Nog een ander boek werd geopend, het boek des levens. En de doden werden geoordeeld naar hun daden zoals die in de boeken beschreven stonden. En de zee gaf haar doden terug, en de dood en de onderwereld gaven hun doden terug en zij werden geoordeeld, eenieder naar zijn daden. Toen werden dood en onderwereld in de vuurpoel geworpen. Dit is de tweede dood, de poel van vuur. En ieder wiens naam niet stond in het boek des levens, werd geworpen in de poel van vuur.

43. *Uit de openbaring van Johannes (21, 1-5a.6b-7)*

Ik, Johannes, zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen en de zee bestond niet meer. En ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, schoon als een bruid die zich voor haar man heeft getooid. Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon: Zie hier Gods woning onder de mensen! Hij zal bij hen wonen, zij zullen zijn volk zijn, en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn; geen rouw, geen geweent, geen smart zal er zijn want al het oude is voorbij. En Hij die op de troon gezeten is, sprak: Zie, Ik maak alles nieuw. Ik ben de Alfa en de Omega,

de Oorsprong en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik om niet te drinken geven uit de bron van het water des levens. Wie overwint, zal dit alles krijgen en Ik zal zijn God zijn en hij mijn zoon.

44. *Uit de Openbaring van Johannes (7, 9-10.15-17)*

Ik zag een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle rassen en stammen en volken en talen. Zij stonden voor de troon en voor het lam, gekleed in witte gewaden en met palmtakken in de hand. En zij riepen allen luid: "Aan onze God die op de troon is gezeten en aan het lam behoort de overwinning!" En al de engelen stonden rondom de troon, en de oudsten en de vier dieren, en zij wierpen zich op hun aangezicht voor de troon en aanbaden God, zeggend: "Amen! Lof en heerlijkheid en wijsheid en dank, eer en macht en sterkte aan onze God in de eeuwen der eeuwen, Amen!" Toen richtte zich een van de oudsten tot mij en zei: "Wie zijn dat in die witte gewaden en waar komen zij vandaan?" Ik antwoordde hem: "Heer, dat weet gij." Toen zei hij; "Dat zijn degenen die komen uit de grote verdrukking, die hun gewaden hebben wit gewassen in het bloed van het Lam. Daarom staan zij voor de troon van God, en dienen Hem dag en nacht in zijn tempel, en Hij die op de troon is gezeten zal zijn tent over hen uitspreiden. Zij zullen nooit meer honger of dorst lijden, geen zonnesteek of woestijngloed zal hen treffen, want het lam in het midden van de troon zal hen weiden en voeren naar de waterbronnen van het leven, en God zal alle tranen van hun ogen afwissen".